

1905-07-30

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev

Omtalte personer:
Juliane Vilhelmine Andresen
Thyra Mouridsen
Per Sivle

Arkivplacering:
Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller fortæller om sin sommerferie og oplevelser i naturen. Derudover nævner hun forskellige besøg hos veninder og at hun er ked af Vejle.

TRANSSKRIFTION

Kære Thora! Tak for dit Brev. Nu skal jeg prøve om jeg kan bringe Danmark til dig, forresten - det er jo ligegyldigt! Enten Personen Thora K.H. har Sverrig til Baggrund eller Danmark til Baggrund saa blir hun dog den samme Person alligevel, og enten Brevene kommer fra en svensk, dansk el. engelsk Thora K.H. saa er Brevene dog akkurat de samme, saa uendelig lidt har de forskellige Forhold Indvirkning paa os, jeg mærkede det ogsaa saa tydelig, med mig selv i England og griber endnu stadig mig selv i Forundring over det uendelig lidet en saadan Rejse udretter. - Mon jeg virkelig har troet, at den grimme Ælling pludselig, efter en saadan Rejse, [skulde?] [ulæselig] i hele sit "svanelige" Skrud? Jeg tror det næsten.

Imidlertid, jeg driver paa dansk i denne Sommer, har kun arbejdet her i Vejle i 14 Dage (d.v.s. 11½ Dag) ellers fartet rundt uden Maal og Med og uden Arbejdslyst, frydet mine Øjne ved Synet af Bakkelinierne omkring Viborg - ved Hald og ved Dollerup. og de ligesaa skønne ved Skanderborg - ja der mærkede jeg ligefrem selve Naturens Guder svævende i Luften - i stum beskuelse af deres herlige Værk (!!!) og velsignende det - og mig med det!

og jeg har ligget paa Skamlingsbanken i
2 Dage i Sol og Regn og Sol og Blæst
og følt Naturens Friskhed og
min egen Sundhed, i Tankerne
Beskuet Livets magre Jorde, sammen-
lignet min ringe Kraft dermed om den strakte
til til at faa Føden ud af det
uden altfor smaa Kaar og altfor
megen Tarvelighed.
Den golde Jord og min Kraftløshed
strækker kan ikke til give mig den Føde jeg
skal bruge - om ikke solen fra
Tid til anden gør det Mirakel at drage
en Vidunderblomst op af de øde Agre,
som Erstatning for trange Tiders Savn og
Hunger. - Men det gør den vel
ogsaa nok
Solen er Jordens Gud, saadan er "Gud"
Aandens Sol! det naaderige, den
eneste Kilde til Velstand og Fest - den
Kilde som vi kalder Gud.
Saa har jeg ogsaa været i Middelfart et Døgn
og kan hilse dig fra det gamle Træ med
Bænken - paa vejen ned til Anstalten -
(der sad jeg og halvsov over en Bog af Per Sivle)
jeg tittede ind af alle Havnens Laager
og cyklede langs Hækken og alle de
små Havehuse ned til Stranden
hvor små Dreng og Piger samlede
Kratter og hvor Solen lige var gaaet
ned og hvorfra fine astadige Damer
fremviste deres blufærdige Bukseben naar
de lidt generte kravlede over Stenten ind til Skoven
Saa har jeg cyklet gennem Fyn og Sjælland
op til Thyra og der har jeg sovet i 8 Dage
- kom herhjem i aftes. jeg er blevet "dus"
med Hansine - for hun er nu slet ikke
saa ilde - Tyra er da ogsaa ovenud
dejlig! - Frida - hun er gift der,
og har 2 Børn, Sønnen døbes idag, der

var jeg ogsaa, Frida ligner sig selv
- og ingen anden, hun er sød, men
maaske en Grad alvorligere end den unge
Pige. De sidder nok lidt haardt i det
og Frida maa arbejde - jo - trods
alt - jeg siger Guderne Tak, at jeg er
ugift endnu.
- ja, da maatte jeg nok ogsaa have et mere
"gämt Legeme".
idag venter jeg Juliane Andresen her, men det
regner "saadan af og til" saa hun kommer
maaske næppe, desværre! Nu har jeg jo
kun meget kort tid tilbage her, maaske
kun 14 Dage, og til Septbr. har I mig nok!
Jeg er ked af Vejle, det er nok bare Arbejdet, der
har holdt den gaaende saa længe, en ledig
Dag her (naar jeg da ikke er privat oplagt til Arbejde)
er et Fængsel for mig.
Hermed en Hilsen fra dette [rare?] Fængsel!
Din Olivia.
30-7-05

Kon Tora! Tak for det Brev. Nu
skal is provis om j kan bringe Danmark
til d, forresten - det er j liggyldigt!
Enden Personen Thor K.H. har været til
Boggrund selv Danmark til Boggrund
saa bli him dog den samme Person
allegent, og enden Brevet kommer fra
en smuk, dansk og engelsk Tora
K.H. saa er Brevet dog skrevet
de samme, saa uendelig lidt har
de forskellige Forhold Indvirkning paa os,
is mæske det ogsaa saa tydeligt
med os selv i England og giver
endnu stadig mig selv i Forvinding om
det uendelig lidt en sådan Rys
udvirkelse. — Men j vidste har
hørt, at den gamle Alen pludselig, og
en sådan Rys, skulde fremtræde
i hele sit "sædelige" Skridt? for
har det været,

Imidlertid . is drin paa dansk i
denne Lønnen , ha kun orbyds
ho : Vjle : 14 Dage (d. v. s. $11\frac{1}{2}$ Day)
eller forst mindt uden Maat ~~og~~
og uden Arbydslyst , frydt mine
Gjæve ved Lyset af Bakkelinierne
omkring Viborg - ved Hald og
ved Dollorup . og de ligesaa
skønne ved Skunderborg - is
di mørkede is ligesaa jels Naturens
Güdes sværende i Lufte - i skinn
beskuelse af dens hvide Væk (!!!)
og udsigelse af det - og mig
med det !
og is has ligesaa paa Skaulingsbanken i
2 Dage i Sol og Regn og Sol og Bland
og fölt at Naturens Friskhed og
min egen Sundhed , i Færden
beskuet Livets magre Jorder , sammen
ligesaa min unge Kraft ^{med} om den skæle
til til at fra Føden ud af det
uden allfor ~~smaa~~ ~~knas~~ og allfor
megen Tørvelighed .

Den guldne Jord og min kostløs hed
~~skam~~ ikke ~~det~~ giv mig den gode is
skal bringe — om ikke Solen for
Sig til enden gør det Mirakel at drage
de Vidunderblomst op af de bde Ager,
som Brødet for bringe Tides Lov og
Hjælp. — Men det gør den vel
og saa nok

Solen er Jordens Gud, saadan er "Gud"
Aandens Sol! det naaderige, den
eneste Kilde til Velstand og Fæst — den
Kilde som vi kalder Gud.

En her i og saa var i Middelfart et Døgn
og her vil du se det gamle Fæst med
Bækkene — paa Vigen med et Anstaltning
(der ind er og kalder os en Røg af Røg Tude)
is tittede ind af alle Kroens Lauge
og cyklede langs Væghen og alle de
smaa Høvheds med et Stranden
hvor smaa Drunge og Piger samlede
Kropper og hvor Solen lig en guld
med og herfra finer astadire Damer
frimire deres blufordige Bækkene naar
de lidt genese knoklede over Heaten ind til
Kroen.

Den her is aghlet gennem Tyra og Holland
op til Myra, og de her is vent 58. Dage,
— kom hvijsen ind. Is er blidt, des
med Klausine — for hvijsen er nu stik ikke
saa ilde — Tyra er da ogsaa ruelig
delt! — Frida — hvijsen er gift de,
og her er Børn, Lønnen dotes idag, de
er is ogsaa. Frida hvijsen sig selv
— og ingen anden, hvijsen er rødt, men
maaske er End alvorligere end den unge
Pige. De sidder nok lidt haardt i det
og Frida man arbyde — Is er hvijsen
all — Is sigs Gudene Tak, at Is er
i gift end. —
— ja, de maaske is nok ogsaa her et men
„jæmt Lyne“.

idag miks is Julianne Andersen her, men det
vigen „saadan afog Is“ saa hvijsen kommer
maaske næppe, desværre! Nu her is Is
kun meget kort Tid tilbage her, maaske
kun 14 Dage, og Is Lytte. her er mig nok!
for ked af Is, det er nok her Arbyde, de
her holdt den gaarude saa længe, en liden
Dag her (naw is da ikke er puvet oplyst Is Arbyde)
er et Fængsel for mig.

Med en Hilsen fra alle vore Følgere!

Den Ohim.

30-7-05